

PAROCHIE VAN DE H. MARTINUS te Groningen
(Oud-Katholieke parochie voor
Groningen, Friesland, Drenthe en de Noordoostpolder)

Parochiebrief 1-3-2025 No. 126

Inhoud:

1. Van de pastoor
2. Semla – een Zweedse traditie in Groningen geïntroduceerd
3. Op het leven! – herderlijke brief bisschoppen voor de
Veertigdagentijd
4. Vastenoffer 2025
5. Diocesane livestreamvieringen
6. Hoe wij vieren
7. Thuiscollecte
8. Veilige kerk
9. Agenda vieringen
10. Contact

Eerstkomende vieringen

Zondag 2 maart, **10.30 uur** – achtste zondag na Epifanie, zondag van de bruidegom

Woensdag 5 maart, **19.30 uur** – Aswoensdag, begin van de Veertigdagentijd, eucharistieviering met asoplegging

1. Van de pastoor

Op de drempel van de veertig dagen op weg naar Pasen

Zondag is de laatste zondag na Epifanie, drie dagen later begint de *veertigdaagse voorbereidingstijd op Pasen*. Na de coronaperiode is er in onze parochiekerk op Aswoensdagavond geen eucharistieviering gehouden. Het begin van de Veertigdagentijd markeerden we als Groningse parochie op de eerste zondag van de Veertigdagentijd door dan ook as te zegenen en op te leggen. Dit jaar is op die zondag echter geen oud-katholieke viering in ons kerkgebouw. Het begin van deze belangrijke tijd in het kerkelijk jaar - waarin wij zoals de liturgie zegt, worden opgeroepen tot bezinning en gebed, tot boetvaardigheid en zelfverloochening en tot het lezen en overdenken van Gods woord – zou hierdoor ongemerkt voorbijgaan. Dat zou toch wel een grote verschraling zijn en daarom is besloten om dit jaar op **Aswoensdag** 's avonds om 19.30 uur een eucharistieviering met daarin de zegening en oplegging van de as te houden.

A.s. zondag – de laatste voor de Veertigdagentijd dus – krijgen we bij de ontmoeting in de parochiezaal na de eucharistieviering "**sempla**". Elsa Westberg wil graag met ons deze Zweedse traditie delen. Over deze traditie en over wat semla is, heeft Elsa een stukje geschreven, dat u hieronder kunt lezen.

Onze bisschoppen hebben ter gelegenheid van het begin van de veertigdagentijd een **herderlijk schrijven** gepubliceerd, Onder de titel "Op het leven!", geven ze daarin een zevental handvaten voor een praktisch geloof. De tekst van dit schrijven is in deze brief afgedrukt.

Sinds jaar en dag wordt er in onze kerk gedurende de veertigdaagse vastentijd een **vastenactie** gehouden, waarin de gelovigen om een bijdrage voor een diaconaal project ergens in onze wereld wordt gevraagd. Dit jaar is gekozen voor hulp aan het Bethunehuis in Hongkong, een aan de Anglicaanse kerk gelieerde opvangplek voor uitgebuite vrouwelijke arbeidsmigranten, die meestal uit de Filipijnen of Indonesië afkomstig zijn en die worden geholpen om hun leven weer op de rails te zetten. Hieronder kunt u over dit project lezen. De tweede collecte in onze vieringen in de Veertigdagentijd is hiervoor bestemd, maar u kunt natuurlijk ook een bedrag overmaken op de rekening van de parochie met als vermelding "Vastenoffer".

Kerkbestuur

Het viel haar niet gemakkelijk, maar *Karin Bijlsma-Boonstra* heeft besloten dat zij haar taak als lid van het kerkbestuur en daarin die van penningmeester neerlegt. Samen hebben we in overleg met onze administrateur Wilfred Folmer gekeken hoe - totdat er een nieuwe penningmeester is gevonden - de werkzaamheden van penningmeester kunnen worden vervuld. Het resultaat is dat die taken voorlopig door de pastoor zullen worden gedaan. De mail voor de penningmeester wordt daarom doorgeschakeld naar die van de pastoor. Dank aan Karin voor haar inzet in het afgelopen jaar.

Vanwege privéomstandigheden en een uitbreiding van zijn werk moest *Trevor Mooijman* constateren dat er op dit moment geen ruimte is om zijn

kerkbestuurslidmaatschap uit te oefenen en dat hij de aartsbisschop om ontslag wilde vragen.

Met het terugtreden van twee kerkbestuursleden bestaat het bestuur nu alleen nog uit de pastoor en de secretaris. Zoals u zult begrijpen is dat ook voor een kleine parochie als de onze wel heel erg klein. We zullen dus als parochie op zoek moeten naar een *nieuwe penningmeester en een nieuw algemeen bestuurslid*. Graag hoort het kerkbestuur de *namen van kandidaten* voor deze taken, die voor een goed functioneren van onze parochie van belang zijn.

Uit de parochie

De oogoperatie van *Eddy Ufkes*, Wagenborgen, is geslaagd, het zicht in zijn oog wordt iedere dag wat beter. Afgelopen week heb ik met hem de vieringen voor de Veertigdagentijd al weer kunnen voorbereiden en hij hoopt spoedig weer als cantor in de vieringen zijn bijdrage aan de kerkmuziek te kunnen leveren.

Vorige week woensdag werd *Berthe de Vries-Sanders*, Assen, aan haar linkervoet geopereerd. Ze mag die voet niet belasten en dat betekent dat zij tot haar spijt voorlopig niet naar de vieringen kan komen. Van het gedwongen thuiszitten zegt ze: "Het is afwachten. Nu een kwestie van veel geduld en de tijd uitzitten." Sterkte en een goed herstel gewenst.

Een hartelijke groet voor u allen,

Wietse van der Velde, pastoor

2. Semla eten – een Zweedse traditie in Groningen geïntroduceerd

De dagen voor Aswoensdag en het begin van de Veertigdagentijd worden in verschillende delen van de wereld op verschillende manieren gevierd. Sommige hebben carnaval, in Zweden is er de traditie om op de dinsdag voor Aswoensdag - Vette Dinsdag - een Semla te eten. Vandaag de dag is een semla een broodje met kardemomsmmaak, gevuld met amandelspijs en slagroom en bedekt met poedersuiker.

Het woord “semla” komt van het Latijnse “similia” dat tarwe betekent. Bijna hetzelfde woord is te vinden in het Duitse woord Semmel, wat gewoon een klein brood gemaakt van tarwemeel is. In de 16e eeuw zijn er bronnen dat mensen in Zweden gevulde tarwebroodjes begonnen te eten. Er wordt vaak gezegd dat de Zweedse koning Adolf Fredrik in 1771 stierf aan het eten van te veel semlor, maar volgens geschreven bronnen at hij in het algemeen veel. Hij kan dus gestorven zijn door te veel eten, maar het was niet alleen de schuld van teveel semlor.

Een manier om je semla te eten is door het in een diep bord met hete melk te doen, een zogenaamde “hetvägg” (hete muur). Dat is tegenwoordig niet meer gebruikelijk, maar mijn vader at graag een semla op die manier.

Tegenwoordig worden er in Zweden elk jaar veel semla's gegeten. Hoewel veel mensen weten dat de semla bij Vette Dinsdag hoort, verschijnen de eerste semlas tegenwoordig in de banketbakkerijen na Kerstmis en worden ze verkocht tot Pasen. Ik heb geen exacte cijfers, maar vorig jaar werden er ongeveer 8 tot 9 miljoen semlor gegeten op Vette Dinsdag (59% van de Zweedse bevolking) en in 2013 werden er meer dan 40 miljoen semlor gegeten.

In veel kerken kun je een semla vinden voor bij de koffie in de kerk op de zondag voor Aswoensdag, en gezien die traditie dacht ik dat ik deze zondag Zweedse semlor zou maken voor bij de koffie na de dienst.

Elsa Westberg

3. Herderlijk schrijven van de bisschoppen voor de Veertigdagentijd

OP HET LEVEN! ZEVEN HANDVATTEN VOOR EEN PRAKTISCH GELOOF

Herderlijk schrijven bij het begin van de Veertigdagentijd 2025

Inleiding

Zusters en broeders,

Met verbazing zien verschillende kerken dat jongeren zonder christelijke achtergrond zich willen laten dopen of zich aansluiten. Ze ontdekten in reels persoonlijke verhalen van gelovigen. Sommigen spreken van een trend, en uitgaven zoals de Zij lacht Bijbel worden bestsellers. “Als ik stress heb, kan ik dat bij God neerleggen,” zegt een jonge gelovige. “Geloof geeft rust en houvast,” zegt een ander.

Veel gelovigen worden blij van de hernieuwde aandacht voor zingeving. Ze herkennen de waarde van het geloof voor je leven. Geloof biedt in deze tijd, die op zoveel manieren verwarrend is, een tegenwicht tegen de chaos. Nu we ons steeds vaker moeten afvragen of informatie betrouwbaar is of fake, bieden de eeuwenoude verhalen van de Bijbel houvast en kan een kerk een genadig toevluchtsoord zijn.

Maar geloof is meer dan een bron van rust. Het stelt je ook scherpe vragen over je eigen manier van leven. Waar ligt jouw fundament als alles vloeibaar lijkt? Hoe weet je wie je bent, als identiteit steeds opnieuw gedefinieerd wordt? Wie ben je, als je eindeloze keuzes hebt? Geloof biedt je geen eenvoudige antwoorden op al deze vragen, maar wel een manier om ermee om te gaan in je dagelijks leven.

Uitgedaagd door de vragen van toetredende jongeren naar een christelijke leefwijze die bij onze liturgievierende gemeenschap past, komen we tot de volgende zeven handvaten voor een praktisch geloof. We nodigen je uit deze te overwegen in deze Veertigdagentijd en door ze op je eigen leven te betrekken zien hoe ze voor jezelf uitpakken. Daarbij bidden we dat vertrouwen onze grondtoon blijft en niet angst ons leven in de greep krijgt. We bidden dat liefde alle duisternis verdrijft en dat we temidden

van alle ontwikkelingen hoopvol samenleven vanuit het onoverwinnelijke licht van Pasen.

1. Zoek de kracht van de regelmaat

Het leven wordt je gegeven. Elke dag is als een nieuw geschenk. Zoals je 's ochtends opstaat uit de slaap, zo roept God je uit de duisternis van een zinloos bestaan tot een leven in zijn licht. Elke nieuwe dag rijg je als een kraal aan de ketting van je leven, dat rijk wordt aan ervaringen, aan vallen en opstaan, aan groeien in wijsheid en vertrouwen (Ps. 19,3; 90,12). Regelmaat helpt om in je leven voldoende ruimte te hebben voor wat echt belangrijk is. De traditie van kerk en Israël draagt drieduizend jaar aan wijsheid mee die het leven ordenen naar dat wat er toe doet: vertrouwen, dankbaarheid, liefde en toewijding. Put hieruit en neem per dag een vast moment van stilte, gebed of bezinning om niet te worden opgeslokt door de waan van de dag. Vier de rustdag in je week die je helpt om terug te kijken en vooruit te zien (Ex. 20,8- 11; Deut. 5,1-15). Doe mee aan de kerkdienst die gevuld is met oude rituelen én een baken is van regelmaat en richting in je leven. De adem van het jaar biedt de afwisseling tussen rusten en werken, vasten en feesten. Alle regelmaat helpt om stil te staan bij wat werkelijk belangrijk is.

2. Laat vertrouwen de grondtoon zijn

Veel in onze tijd voedt wantrouwen. Nieuws is soms misleiding, beloften blijken loze woorden, en relaties lopen stuk op teleurstellingen. Wantrouwen beschermt ons. Maar wantrouwen kan ons ook gevangen zetten. Geloof biedt een andere weg. Geloof betekent vertrouwen. "Zij gelooft in mij," zong een Nederlandse artiest, en wellicht zonder het te beseffen, gaf hij daarmee een kern van het geloof weer. Als iemand jou vertrouwt, gaat die een relatie met jou aan. Geef je dat vertrouwen ook weer terug? Wil je alles onder controle houden of kan je loslaten? Geloof begint met vertrouwen dat je niet alles zelf hoeft te dragen. God gelooft in ons. God is met ons onderweg. God vertrouwt de mens zozeer, dat Hij ons de aarde heeft toevertrouwd (Gen. 1,28- 29). In het evangelie horen we dat God de wereld zó lief heeft, dat Hij zijn enige Zoon geeft om ons niet verloren te laten gaan, maar ons te redden (Joh. 3,16). Gods vertrouwen in ons kent geen einde. Zelfs als wij hopeloos de fout ingaan, ziet God ons van verre aankomen en verwelkomt Hij ons als een barmhartige vader en moeder het afgedwaalde kind (vgl. Luk. 15,20).

3. Leef met God

Als je weet dat je leven in Gods hand ligt, krijg je daardoor een vrijheid die je nooit vanuit jezelf had kunnen krijgen. Vrijheid door overgave is de wonderlijke tegenstelling van het christelijk geloof. In veel Bijbelverhalen spreken mensen direct met God en laat Hij ook van zich horen. Jezus staat voortdurend in contact met zijn hemelse Vader. Is deze persoonlijke relatie kinderlijk naïef, of drukt biddend leven juist een diepe waarheid uit? Als je bidt, verruim je je geest, leg je je zorgen neer, groei je in openheid voor de rijkdom van het leven (Mal. 7 6,6). Dat alleen geeft al verlichting. Als je bidt, stel je je open voor

verandering van jezelf in het licht van het grote verhaal van God en mensen. God die ons heeft geschapen en verlost, heeft ons leiding door zijn Geest in ons beloofd. Als je je kwetsbaar durft op te stellen in gebed, kan je ook antwoorden verwachten op je pijn en vragen, misschien niet zoals jij dat direct wilt of verwacht, maar zoals God dat met ons voorheeft. Laat alles wat je zegt en doet een gebed zijn, gericht op God.

4. Oefen leven in gemeenschap

Mens zijn is altijd medemens zijn. Je basis van vertrouwen en openheid bloeit op waar je als mens door anderen gezien wordt. Aan het begin van je pad als christen wordt je de gemeenschap als het ware binnen-gedoopt. We belijden dat God zelf gemeenschap is: Vader, Zoon en Heilige Geest. De verhouding tussen de drie goddelijke personen doet geen afbreuk aan de eenheid van God. Dit is ook een beeld om je als mens in je relatie tot anderen te zien: we zijn zelfstandige personen, en toch intens verbonden in gemeenschap. De kerk is de gemeenschap van heiligen van vroeger, van nu en van de toekomst. In die gemeenschap wordt je de persoon die je mag zijn. Je vindt er ruimte om je vreugde en verdriet te delen. Je wordt er gezien en aanvaard zoals je bent, met al je goede en minder makkelijke kanten, en je leert ook anderen te zien en aanvaarden met hun eigen goede en minder makkelijke eigenschappen (Mal. 7,1-5). Je veroordeelt elkaar niet omdat je rechts of links bent, progressief of conservatief, want Gods koninkrijk gaat onze scheidingen en al onze beperktheid te boven (Rom. 8,38-39). Alleen vanuit die grenzeloze werkelijkheid die nog komend is, neemt elke christen de verantwoordelijkheid om in en vanuit diezelfde grenzeloze liefde die geen mens afschrijft te leven.

5. Doe meer dan het gewone

We belijden dat God liefde is, en dat ons leven door Christus is vrijgemaakt voor Gods mateloze liefde. In de ruimte van die liefde staan we open voor de ander. Alles wat we doen of laten getuigt van onze verantwoordelijkheid uit Gods liefde te leven. Als christenen geven we in het hart van de wereld getuigenis van de hoop die in ons leeft (1 Petr. 3,15). Hoe maakt dit een verschil in je werk, je keuzes in het stemhokje of in de winkel? Jezus daagt ons uit tot een gerechtigheid die niet door de weegschaal wordt bepaald, maar door de overmaat (Luk. 6,38). Doe meer dan het gewone. Op die weg gaat Jezus ons zelf voor. 'Wees volmaakt', zegt Hij. Hij vertaalt dit concreet in de radicale oproep, niet alleen je naasten lief te hebben, maar ook je vijanden. We moeten voor hen bidden en altijd bereid zijn een extra stap te zetten op de weg van vrede en verzoening. Bisschop Mariann Budde en paus Franciscus zijn twee kerkelijke leiders die, ieder op eigen wijze, in onze tijd strijden voor gerechtigheid. Hun kritische woorden zijn een getuigenis van het christelijk geloof, waarin de ander – juist ook als deze een vreemdeling of een arme is – geen bedreiging is, maar degene in wie je Christus zelf kunt ontmoeten. Neem een voorbeeld aan deze moedige figuren én wordt zelf zo iemand!

6. Wees barmhartig

We zijn geroepen Gods barmhartigheid in deze wereld zichtbaar te maken. Met de werken van barmhartigheid vertaal je je eigen redding naar de redding van anderen toe. Als iemand aan Jezus vraagt wie je naaste is, vertelt Jezus de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan (Luk. 10,25-37). In die gelijkenis doet degene van wie je het totaal niet verwacht goed aan een hulpeloze. De vraag is wel, in wie jij je herkent. Ben jij diegene die barmhartigheid bewijst, of ben je hulpeloze die op barmhartigheid is aangewezen? Wie zich in de eerste plaats als de laatste ziet, voorkomt dat je jezelf als reddende engel gedraagt, terwijl je anderen – dichtbij of verder weg - tot object van jouw goede werken en jouw rechtvaardig oordeel maken. Eerlijker is het om de hulpeloosheid in jezelf te herkennen en je te realiseren dat de hulpeloze barmhartigheid bewijst aan jou, juist door een beroep te doen op jouw verantwoordelijkheid. Alleen zo overstijg je de indeling in arm en rijk, in degene die geeft en degene die ontvangt, want alle mensen zijn even verloren zonder Gods barmhartigheid en genade. Gods nieuwe wereld breekt door waar mensen verantwoordelijkheid nemen voor elkaar, vanuit hun gedeelde menselijkheid. Durf jij het aan een naaste te zijn?

7. Blijf hoopvol

Waar leidt het allemaal heen? Naar Gods toekomst ongedacht, groter dan wij kunnen bedenken of kunnen dromen. Je leven in het hier en nu heeft in Christus eeuwigheidswaarde. Gods liefde heeft het laatste woord. Terwijl we hopen op Gods toekomst, oefenen we ons met Geestkracht in de moed om vandaag op die toekomst vooruit te lopen. De weg van mateloze liefde, die Christus gaat, loopt immers niet dood, maar overwint deze. De verrijzenis verkondigt hoop en is bron van vreugde voor ieder mens. Al weten we niet hoe de toekomst van de Heer er precies uitziet, we geloven dat God ons toekomst heeft beloofd. In vertrouwen smeken wij God om zich aan de vervulling van zijn belofte te houden. Geloven is het waagstuk van durven hopen en vertrouwen. Dit geloof geeft zin aan elke dag van ons leven, hoop aan rechtelozen, toekomst aan wie een plaats ontzegd wordt, verwachting aan mensen in een verwarrende tijd, en voor wie volharden: met Christus opstanding uit de dood en nieuw leven.

“Moge God, die ons hoop geeft, u in het geloof geheel en al vervullen met vreugde en vrede, zodat uw hoop steeds blijft toenemen door de kracht van de heilige Geest.” (Rom. 15,13).

We wensen iedereen een hoopvolle Veertigdagentijd toe,
Utrecht/Haarlem, 5 maart 2025

+ Barend Theodoor, aartsbisschop van Utrecht

+ Dirk Jan, bisschop van Haarlem

4. VASTENACTIE 2025 – HET BETHUNE HUIS in HONG KONG

Stel je voor dat je op een aantrekkelijk aanbod ingaat om in het buitenland te werken. Als verantwoordelijke vrouw kun je dan voor je gezin, misschien zelfs hele familie thuis zorgen. Dat je voor je reis naar dit beloofde land moet betalen, lijkt je niet meer dan logisch bij zo'n goed vooruitzicht. Maar toegegeven, eigenlijk weet je niet heel goed hoe dit werkt. Dus wanneer je bij aankomst je paspoort moet inleveren, doe je dat. En ook als blijkt dat je nog een restschuld hebt van je reis, die toch wat duurder was, besluit je harder te werken om het af te betalen. Je wordt misschien achterdochtig als je merkt dat je bed weinig meer is dan een lege plek op zolder. En als de vader des huizes meer van je wil dan alleen schoonmaken is het onprettig. Maar wat kan je nog doen? Je hebt verplichtingen thuis, geen geld, geen paspoort, geen idee van je rechten en je kunt letterlijk nergens heen.

In Hong Kong komen dit soort schrijnende situaties vaak voor. Het Bethunehuis is een aan de Anglicaanse kerk gelieerde opvangplek voor uitgebuite vrouwelijke arbeidsmigranten. Ze komen meestal uit de Filippijnen of Indonesië – de schets van de situatie hierboven doet wellicht surrealistisch aan, maar hij is voor veel vrouwen de harde werkelijkheid. Missie Sint Paulus ondersteunt het Bethunehuis al sinds 2007. De vrouwen hebben niet alleen onderdak en noodhulp nodig maar ook voedsel, medische hulp en hulp bij hun gerechtelijke procedure. Zolang deze procedure loopt mogen zij niet werken of nieuw werk zoeken. Het Bethune Huis probeert de vrouwen te helpen hun vastberadenheid te versterken in hun reis naar gerechtigheid.

De opbrengst van de Vastenactie 2025 wordt graag bestemd voor het ondersteunen van de drie doelstellingen van het Bethune Huis. Deze doelstellingen zijn:

1. een veilig onderdak bieden en voorzien in maaltijden en andere basis behoeftes
2. het mentale welzijn van de vrouwen vergroten en
3. hen toegang tot medische zorg geven.

1. Veilig onderdak bieden en voorzien in maaltijden en andere basis behoeftes
De grootste kostenpost is de huur van het pand waar 40 vrouwen terecht kunnen. Daarnaast zijn er de kosten voor de maaltijden, kleding en artikelen voor persoonlijke hygiëne. De totale kosten hiervan komen uit op € 38 per vrouw per maand.

2. Het vergroten van het mentale welzijn

De migrantenvrouwen kunnen last hebben van een depressie en ervaren hopeloosheid en hulpeloosheid. Er wordt geprobeerd deze mentale last te verlichten door activiteiten en workshops te organiseren die voor afleiding zorgen en hun gevoel van eigenwaarde en zelfvertrouwen vergroot. In hun problematische situatie ervaren de migrantenvrouwen via deze activiteiten vreugde en positiviteit en bovendien vergroten de workshops de kans op een nieuwe baan. Een baan die deze vrouwen, die door armoede gedreven in het buitenland werken, hard nodig hebben. Zodra zij weer aan het werk kunnen, kunnen zij met hun inkomen hun families in het thuisland weer steunen.

Eén van de activiteiten die voor afleiding zorgt, is de wandeltocht met na afloop een BBQ waaraan alle 40 bewoners en hun begeleiders meedoen. Zo'n dag kost maar € 8 per persoon en wordt vier keer per jaar georganiseerd.

Om nieuwe vaardigheden te leren die van pas komen in een nieuwe baan worden de volgende workshops aangeboden:

- Kookworkshop: er wordt geleerd om Chinees, Indonesisch en Westers te koken en er wordt ook aandacht gegeven aan bakken. Elke workshop kunnen 12 vrouwen meedoen en de kosten bedragen inclusief ingrediënten € 9,50 per persoon.

- Zorg voor een kind met ADHD: de deelnemers (max. 24) leren hier van een professional hoe zij een kind met ADHD kunnen begeleiden en waar zij allemaal rekening mee moeten houden bij de zorg voor deze kinderen. De kosten per deelnemer bedragen € 26,25.

- Zorg voor ouderen met Dementie: Ook deze workshop wordt door een professional gegeven en de deelnemers (max. 24) leren hier hoe zij de beste zorg kunnen geven aan dementerende ouderen die aan hun zorgen zijn toevertrouwd. De kosten bedragen ook hier € 26,25 per deelnemer.

3. Toegang tot medische zorg geven

De migrantenvrouwen hebben zodra hun arbeidscontract is beëindigd geen toegang meer tot de openbare gezondheidszorg als zij ziek worden. Een medische behandeling voor bijv. huidallergie of rugklachten kan alleen plaatsvinden in een privékliniek wat in Hong Kong behoorlijk duur is. Gemiddeld komen de kosten uit op € 45 per patiënt per behandeling.

Onder de migranten zijn ook vrouwen die helaas kanker krijgen. De kosten voor een behandeling met chemotherapie en radiotherapie worden door een fonds betaald. Onze steun wordt gevraagd voor het vervoer naar en van het ziekenhuis, dat kost voor hen € 17 per maand.

Uw financiële bijdrage kan echt een verschil maken in de situatie van deze vrouwen. Wij hopen dat wij op uw steun kunnen rekenen!

5. Diocesane livestreamvieringen

Iedere zondag en op de belangrijkste feestdagen wordt voor het aartsbisdom Utrecht een livestreamuitzending om 10.00 uur vanuit de kathedrale kerk te Utrecht verzorgd. Op de landelijke website van de OKKN www.OKKN.nl kunt u de link aanklikken.

6. Hoe wij vieren

In juni 2022 zijn alle coronamaatregelen die het kerkelijk leven beperkten vervallen. In onze parochie hebben we over manier van vieren in onze parochie het volgende afgesproken:

1. Bij het uitwisselen van de vredegroet kan men elkaar met het geven van een hand, een hoofdknik of een lichte buiging "vrede" wensen.
2. De heilige communie wordt in een kring onder twee gedaanten uitgereikt. De hostie wordt door de priester uitgereikt. De kelk wordt door een assistent vastgehouden; men kan uit de kelk drinken of de hostie in de wijn dopen.

Wietse van der Velde, pastoor

7. De 'thuiscollecte'

U kent allemaal dit zinnetje uit de afkondigingen: *"De collecte tijdens het offertorium is bestemd voor het mogelijk maken van onze vieringen"*... Onze vieringen zijn gelukkig hervat, maar nog niet iedereen durft het aan naar de kerk te komen of men is om andere redenen verhinderd de viering bij te wonen. En toch gaan de kosten gewoon door. Het Bisschoppelijk Bureau herinnerde ons, juist vanwege die doorgaande kosten, de inkomsten uit de thuiscollecten daarom niet te vergeten. Terecht natuurlijk. Verschillende parochies hebben verschillende oplossingen. Wij stellen voor om het simpel te houden. En dat is dat u gewoon af en toe een bedrag overmaakt op de bekende bankrekening van de kerk.

Rekeningnummer van de parochie is:

NL12INGB0003941884 t.n.v. Oud-Katholieke parochie v.d. H. Martinus te Groningen,
onder vermelding van 'thuiscollecte'.

Dan weet de penningmeester wat de bestemming is. (Bijkomend voordeel van overmaken is ook nog dat het daarmee aftrekbaar is van de belastingen).

8. Veilige kerk

De OKKN hanteert een actief beleid om een veilige kerk te waarborgen. Alle informatie hierover is te vinden op de website: <https://oudkatholiek.nl/organisatie/veilige-kerk/>

9. Agenda vieringen en overige activiteiten

Vieringen in Groningen, parochiekerk van de H. Martinus, Witte de Withstraat 2:
vieringen iedere 1^e, 3^e en 5^e zondag van de maand om 11.00 uur.

Voor de vieringen met *Kerst, de Goede Week en Pasen* en eventuele andere bijzondere vieringen: zie de agenda in de parochiebrieven voorafgaande aan die dagen.

Eerstkomende vieringen:

zondag 2 maart, 10.30 uur – achtste zondag na Epifanie

woensdag 5 maart, 19.30 uur – Aswoensdag, eucharistieviering met asoplegging.

Vieringen Grace Church (van de Anglicaanse gemeenschap):

iedere 2^e en 4^e zondag van de maand om 10.30 uur in onze kerk.

10. Contact

Oud-Katholieke parochie van St. Martinus te Groningen

deservitor (waarnemend *pastoor*):

can. em. drs. Wietse van der Velde,

Jan R. Stuuatstraat F8,

9663 SE Nieuwe Pekela

tel. 0597 221080/06 481 99 493

mail: pastoor@groningen.okkn.nl

secretaris:

mevr. Renée Lokman

mail: secretaris@groningen.okkn.nl

penningmeester: *vacant*

mail: penningmeester@groningen.okkn.nl

